

24.10.2012

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

Θέμα: Αναφορά του Τ.Κ., γερμανικής ιθαγένειας, σχετικά με την εφαρμογή από τη Γερμανία της οδηγίας 97/7/ΕΚ για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις

1. Περίληψη της αναφοράς

Σύμφωνα με τη νομοθεσία της ΕΕ, οι καταναλωτές έχουν δικαίωμα να επιστρέφουν αγαθά που απέκτησαν μέσω εξ αποστάσεως συμβάσεων εντός διαστήματος επτά ημερών από την παραλαβή των εν λόγω αγαθών. Δικαιούνται πλήρη επιστροφή του κόστους των αγαθών και των εξόδων αποστολής των αγαθών προς αυτούς. Ωστόσο, οι αγοραστές υποχρεούνται να καταβάλλουν το κόστος αποστολής για την επιστροφή των αγαθών. Σύμφωνα με τη μεταφορά της οδηγίας στο γερμανικό δίκαιο, ο πωλητής οφείλει έως και να αποζημιώσει τον αγοραστή για τα έξοδα αποστολής για την επιστροφή αγαθών αξίας άνω των 40 ευρώ στον πωλητή. Ο αναφέρων υποστηρίζει ότι αυτό θέτει τους γερμανούς εξ αποστάσεως πωλητές σε άδικη και μειονεκτική θέση και ζητεί από το Κοινοβούλιο να υποχρεώσει τη Γερμανία να ευθυγραμμίσει τη νομοθεσία της προς εκείνη των περισσότερων άλλων κρατών μελών της ΕΕ.

2. Παραδεκτό

Χαρακτηρίστηκε παραδεκτή στις 4 Ιουλίου 2012. Η Επιτροπή κλήθηκε να παράσχει πληροφορίες (άρθρο 202, παράγραφος 6, του Κανονισμού).

3. Απάντηση της Επιτροπής, που ελήφθη στις 24 Οκτωβρίου 2012.

Σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας για τις πωλήσεις εξ αποστάσεως (97/7/ΕΚ), το μόνο κόστος που ενδέχεται να βαρύνει τον καταναλωτή λόγω του ότι ασκεί το δικαίωμα υπαναχώρησης είναι το άμεσο κόστος επιστροφής των αγαθών. Επιπλέον, το άρθρο 14 παρέχει ρήτρα ελάχιστης εναρμόνισης, η οποία προβλέπει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να

θεσπίσουν ή διατηρήσουν πλέον αυστηρές διατάξεις συνάδουσες προς τη συνθήκη, προκειμένου να διασφαλίσουν ένα υψηλότερο επίπεδο προστασίας του καταναλωτή. Η γερμανική διάταξη και πρακτική που αναφέρονται από τον αναφέροντα είναι ως εκ τούτου συμβατές με την οδηγία.

Ωστόσο, το άρθρο 14 της οδηγίας σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, η οποία εγκρίθηκε τον Οκτώβριο του 2011, καθιερώνει μια νέα διατύπωση σύμφωνα με την οποία ο καταναλωτής επιβαρύνεται μόνο με το άμεσο κόστος επιστροφής των αγαθών, εκτός εάν ο έμπορος έχει συμφωνήσει να επιβαρυνθεί ο ίδιος με το εν λόγω κόστος ή εάν ο έμπορος έχει παραλείψει να ενημερώσει τον καταναλωτή ότι ο καταναλωτής οφείλει να επιβαρυνθεί με αυτό. Επιπλέον, το άρθρο 6.1 (θ) προβλέπει ότι ο έμπορος ενημερώνει τον καταναλωτή σχετικά με τη δαπάνη επιστροφής των αγαθών πριν από τη σύναψη της σύμβασης, εάν τα αγαθά από τη φύση τους δεν μπορούν υπό κανονικές συνθήκες να επιστραφούν ταχυδρομικώς. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, το αργότερο έως τις 13 Δεκεμβρίου 2013, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την οδηγία σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών. Το επίπεδο εναρμόνισης έχει επίσης αλλάξει, καθώς το άρθρο 4 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη δεν διατηρούν ούτε εισάγουν στο εθνικό τους δίκαιο διατάξεις που παρεκκλίνουν από αυτές που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία, συμπεριλαμβανομένων περισσότερο ή λιγότερο αυστηρών διατάξεων για την εξασφάλιση διαφορετικού επιπέδου προστασίας του καταναλωτή.

Συμπέρασμα

Το υπό εξέταση ζήτημα σχετίζεται με την εφαρμογή της οδηγίας 97/7/EK, η οποία επιτρέπει στα κράτη μέλη να διαθέτουν πλέον αυστηρές διατάξεις συνάδουσες προς τη Συνθήκη, προκειμένου να διασφαλίσουν ένα υψηλότερο επίπεδο προστασίας του καταναλωτή. Οι αλλαγές του γερμανικού δικαίου που ζητούνται από τον αναφέροντα θα πρέπει ωστόσο να πραγματοποιηθούν μέσω της εφαρμογής της οδηγίας σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, η οποία μέχρι το τέλος του επόμενου έτους θα καταργήσει και θα αντικαταστήσει την οδηγία 97/7/EK για τις πωλήσεις εξ αποστάσεως.

Για τους προαναφερθέντες λόγους και λόγω έλλειψης περαιτέρω στοιχείων, η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι συντρέχει λόγος για περαιτέρω εξέταση του ζητήματος.